

Uitspraak A 2025001/2025-75-01

Arbitragecommissie

**UITSPRAAK VAN DE ARBITRAGECOMMISSIE
INSTITUUT SPORTRECHTSPRAAK**

Kamer : **Arbitrage**
Arbiter : mr. B. Korthals Altes
Juridisch secretaris : mr. M. van de Glind
Zaaknummer : **A 2025001/2025-75-01**

In de zaak van

1. **Verzoekster**

Naam : [verzoekster]
Kantooradres : [adres]
Gemachtigde : mr. W. Weijland te Amsterdam

tegen

2. **Verweerster**

Naam : [verweerster]
Kantooradres : [adres]
Gemachtigde : mr. drs. M.H.G. Plieger

heeft de arbitragecommissie van het Instituut Sportrechtspraak te Hilversum (hierna: ISR) het volgende vonnis gewezen.

3. **De procedure**

- 3.1 [verzoekster] (hierna: [verzoekster]) heeft een op 18 juni 2025 gedateerd verzoekschrift tot (spoed) arbitrage bij het ISR ingediend met bijlagen 1 tot en met 12.
- 3.2 De kamervoorzitter van de arbitragecommissie heeft bepaald dat de zaak in aanmerking komt om te worden behandeld als spoedgeding in de zin van artikel 29 van het ISR Arbitragereglement (hierna: Arbitragereglement).
- 3.3 Op 11 juli 2025 heeft [verweerster] (hierna: [verweerster]) producties A1 tot en met A5 en B1 en B2 ingediend.
- 3.4 Vervolgens heeft op 15 juli 2025 de mondelinge behandeling plaatsgevonden ten kantore van het ISR te Hilversum. Voorafgaand aan de zitting heeft [verzoekster] een schriftelijke eisenwijziging ingediend.

Bij de zitting waren, naast de arbiter en de juridisch secretaris, aanwezig:

Namens [verzoekster]:

- [naam], CEO van [verzoekster];
- mr. V. van Druenen, waarnemend voor mr. Weijland, alsmede haar kantoorgenoot mr. R.P. Hobbelen.

Namens [verweerster]:

- [naam], voorzitter van [verweerster];
- [naam], penningmeester van [verweerster];
- mr. drs. M.H.G. Plieger.

Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling hebben [verzoekster] en [verweerster] zich bediend van spreek aantekeningen die zijn overgelegd en tot de gedingstukken worden gerekend.

3.5 Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.

3.6 Vervolgens is vonnis bepaald.

4. **Feiten**

4.1 [verweerster] is een in [jaartal] opgerichte stichting die als doel heeft het bevorderen van de sportbeoefening van de voetbalclub [club].

4.2 [verzoekster] is een [product en/of dienst] met het hoofdkantoor in [plaats]. Zij ondersteunt [verweerster] en daarmee [club] gedurende ongeveer dertig jaar via verschillende sponsorovereenkomsten. In de periode van 1 augustus 2014 tot 30 juni 2017 was [verzoekster] hoofdsponsor van [club].

4.3 Sinds 1 juli 2020 is [verzoekster] 5-sterren sponsor van [club]. Per e-mail van 10 juni 2024 heeft [verweerster] de concept sponsorovereenkomst voor de looptijd van 1 juli 2023 tot 30 juni 2026 aan [verzoekster] gestuurd met de vraag daarop te reageren. Vervolgens heeft [verweerster] op 18 september 2024 gevraagd of [verzoekster] al gelegenheid heeft gehad deze intern te bespreken en tegelijkertijd de sponsorfactuur voor seizoen 2024-2025 meegestuurd, welke op 21 november 2024 door [verzoekster] is voldaan.

4.4 Bij e-mail van 19 september 2024 heeft [verzoekster] [verweerster] geïnformeerd het concept in het [verzoekster] format te hebben gezet en dat het - als dat voor [verweerster] acceptabel is - door beide partijen kan worden ondertekend. Deze versie, hierna: de Sponsorovereenkomst, is vervolgens door partijen ondertekend op 25 september 2024. Daarin is - voor zover hier van belang - als volgt bepaald:

- “8. [verweerster] staat ervoor in dat eenzelfde of soortgelijk pakket van rechten als is verleend bij deze Overeenkomst, niet zijn of zullen worden verleend aan een derde die in een rechtstreekse concurrentieverhouding staat tot Sponsor. Van een rechtstreekse concurrentieverhouding zal slechts sprake zijn indien de derde waren en/of diensten verhandelt en levert die door het in aanmerking komende publiek als identiek aan, nagenoeg identiek aan en/of uitwisselbaar met de producten en/of diensten van Sponsor worden beschouwd. De navolgende genoemde producten en/of diensten van Sponsor worden in aanmerking genomen bij de vaststelling of er al dan niet sprake is van een rechtstreekse concurrentierelatie: (verkoop en productie van) [product en/of dienst].
9. [verweerster] streeft ernaar, dat er aan haar activiteiten een zo groot mogelijke bekendheid wordt gegeven. Met name wordt hierbij gedacht aan publiciteit via televisie, radio en gedrukte media. [verweerster] garandeert de Sponsor dat noch zijzelf noch haar uitsluitend te haren behoeve functionerende officials in het kader van de uitvoering van de activiteiten van vereniging betrokken zijn of worden bij reclameactiviteiten ten behoeven van andere bedrijven in de in 8 aan de Sponsor toegezegde branche(s).”

Deze bepalingen zijn door [verzoekster] toegevoegd en kwamen niet voor in het eerdere door [verweerster] aan [verzoekster] voorgehouden concept.

- 4.5 Na het einde van de hoofdsponsorovereenkomst met [voormalig hoofdsponsor], is [verweerster] op zoek gegaan naar een nieuwe hoofdsponsor en zij heeft daarvoor ook haar bestaande sponsors benaderd.
- 4.6 Nadat [product en/of dienst] [bedrijf], die ook haar hoofdkantoor houdt in [plaats], haar interesse bij [verweerster] kenbaar had gemaakt, heeft [verweerster] met haar op 18 april 2025 een hoofdsponsorovereenkomst gesloten voor de duur van drie jaren. Die overeenkomst vangt aan op 1 juli 2025 en eindigt op 30 juni 2028.
- 4.7 Een lid van de sponsorcommissie van [verweerster] heeft [verzoekster] op de hoogte gebracht dat zij met [bedrijf] een nieuwe hoofdsponsor had gevonden. Daarop heeft de advocaat van [verzoekster] bij brief van 25 april 2025 [verweerster] en haar bestuur persoonlijk aansprakelijk gesteld voor de door [verzoekster] geleden en nog te lijden schade. In die brief vordert [verzoekster] verder nakoming van de met haar gesloten Sponsorovereenkomst, aldus dat [verweerster] het hoofdsponsorschap van [bedrijf] staakt en met [verzoekster] om tafel gaat om tot een oplossing te komen.
- 4.8 Daarna hebben partijen nog met elkaar gecorrespondeerd over het maken van een afspraak om de ontstane situatie te bespreken, waarbij de advocaat van [verzoekster] aan [verweerster] de bevestiging heeft gevraagd dat zij geen overeenkomst zal gaan sluiten met een concurrent. [naam], voorzitter van [verweerster], heeft bij e-mail van 30 april 2025 - voor zover relevant - aan de advocaat van [verzoekster] bericht:

“(...) Aangezien er nog geen lopend sponsorcontract is met een concurrent van [verzoekster], is er ook nog geen sprake van overtreding van welke bepaling in het contract dan ook. (...)”

- 4.9 Op 23 mei 2025 hebben [verzoekster] en [verweerster] nog overleg met elkaar gevoerd, maar geen oplossing bereikt. Naar aanleiding van dat gesprek heeft [verweerster] bij brief van 28 mei 2025 haar finale standpunt gedeeld. In die brief schrijft [verweerster] dat zij voornemens is om een hoofdsponsorschap te starten met [bedrijf] en dat zij dit op korte termijn wereldkundig zal maken in een gezamenlijk persbericht.
- 4.10 Op [datum] is op de website van [club] en in diverse lokale media bekend gemaakt dat [bedrijf] de nieuwe hoofdsponsor is van [club].

5. **De vordering en grondslag, zakelijk weergegeven**

- 5.1 [verzoekster] verzoekt de arbitragecommissie - na eiswijziging - om:
1. [verweerster] te bevelen om binnen twee dagen na het arbitraal vonnis, althans een door de arbitragecommissie in goede justitie te bepalen termijn, haar verplichtingen op grond van de Sponsorovereenkomst jegens [verzoekster] na te komen zolang de Sponsorovereenkomst loopt, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag met een maximum van € 100.000,-, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, voor iedere dag dat [verweerster] in strijd handelt met dit gebod;
 2. [verweerster] te verbieden gedurende de looptijd van de Sponsorovereenkomst (i) uitvoering te geven aan de sponsorovereenkomst die zij op 18 april 2025 heeft gesloten met [bedrijf] en/of (ii) in het kader van haar activiteiten communicatieve uitingen te doen of door derden (waaronder [bedrijf]) te laten doen die tot doel hebben de naamsbekendheid en/of communicatieve belangen van [bedrijf] te dienen of bevorderen, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag met een maximum van € 100.000,-, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, voor iedere dag dat [verweerster] in strijd handelt met dit verbod;
 3. [verweerster] te veroordelen in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen de honoraria en voorschotten van arbiters, althans tot betaling van een door de arbitragecommissie te bepalen redelijk bedrag zulks tegen bewijs van behoorlijke kwijting.
- 5.2 [verzoekster] stelt daartoe dat in de met [verweerster] gesloten Sponsorovereenkomst een exclusiviteitsbeding is opgenomen dat [verweerster] verbiedt eenzelfde of soortgelijk pakket van rechten als onder de Sponsorovereenkomst is verleend aan [verzoekster] aan concurrenten van [verzoekster] te verstrekken. Daarmee heeft zij bedoeld te voorkomen dat [verweerster] ook met één van haar concurrenten, waaronder in het bijzonder [bedrijf], een sponsorrelatie zal aangaan. De kern van sponsoring is, aldus [verzoekster], dat een sponsor een financiële bijdrage levert in ruil voor naamsbekendheid. Het voordeel van sponsoring valt in belangrijke mate weg als een directe concurrent wordt toegelaten als sponsor van dezelfde club. Daarom was voor haar een sponsorpositie waarbij zij naast een concurrent komt te staan (laat staan een minder prominente rol zou krijgen dan een concurrent) onacceptabel, hetgeen bij [verweerster] bekend was.

- 5.3 [verzoekster] betoogt dat gezien vanuit de rechten die zij uit hoofde van de Sponsorovereenkomst heeft verworven (zoals bijvoorbeeld reclame-uitingen op de shirts van [club], op en rond het veld en op de website), de rechten die aan [bedrijf] als (hoofd)sponsor zijn verleend identiek dan wel in grote mate soortgelijk zijn aan de rechten die [verzoekster] op basis van de Sponsorovereenkomst heeft. Verschillen in hoeveelheden en frequentie zijn volgens [verzoekster] ondergeschikt als het gaat om het vergelijken van de rechten die beide sponsors hebben verkregen.
- 5.4 Naar de mening van [verzoekster] schendt [verweerster] door het aangaan van een sponsorrelatie met [bedrijf] de exclusiviteitsafspraken in artikel 8 van de met haar gesloten Sponsorovereenkomst en artikel 9, dat een breed verbod bevat voor [verweerster] om betrokken te zijn of worden bij reclameactiviteiten van concurrenten van [verzoekster], waardoor zij ernstig in haar belangen wordt geschaad. [verzoekster] neemt het [verweerster] daarbij zeer kwalijk dat zij al op 18 april 2025 een overeenkomst met [bedrijf] heeft gesloten, maar daarna deed voorkomen alsof dat niet zo was. Er was sprake van een voldongen feit waarmee [verweerster] de langdurige en goede relatie met [verzoekster] heeft beschadigd.
- 5.5 [verzoekster] stelt recht en (spoedeisend) belang te hebben dat [verweerster] de Sponsorovereenkomst met haar nakomt, alsmede dat [verweerster] wordt verboden uitvoering te geven aan de (hoofd)sponsorovereenkomst met [bedrijf], zolang de Sponsorovereenkomst met haar voortduurt, en dat om die reden een forse dwangsom als prikkel tot nakoming geboden is.

6. **Het verweer, zakelijk weergegeven**

- 6.1 [verweerster] heeft, kort samengevat, betoogd dat zij een steunstichting is, en de bestuursleden daarvan geen bestuurder van beroep zijn, maar hun taak als bestuurder op vrijwillige basis vervullen, naast hun dagelijkse werk. Van de bestuursleden mag daarom - aldus [verweerster] - niet veel rechtskennis worden verwacht. De hoedanigheid van (bestuurders van) [verweerster] verschilt daarmee volgens [verweerster] aanzienlijk van die van een professionele partij als [verzoekster], die bovendien juridische ondersteuning heeft gehad bij het opstellen van de Sponsorovereenkomst. Ook de aard en het doel van de Sponsorovereenkomst verzet zich naar de mening van [verweerster] tegen de uitleg die [verzoekster] geeft aan de artikelen 8 en 9 van de Sponsorovereenkomst. [verweerster] voert aan dat het bij sponsorcontracten in het algemeen, en zo ook bij de Sponsorovereenkomst, vooral gaat om het goede doel en het bevorderen van de sport, en niet, althans niet primair, om de bij het contract betrokken partijen.
- 6.2 [verweerster] heeft ter zitting voorts uitvoerig stilgestaan bij de totstandkomingsgeschiedenis van de Sponsorovereenkomst en de verhouding daarvan tot eerdere sponsorcontracten. In de kern komt dat betoog erop neer dat in géén van de voorlopers van de huidige litigieuze Sponsorovereenkomst bepalingen vergelijkbaar aan die van de artikelen 8 en 9 waren opgenomen. [verweerster] acht bovendien van belang dat het eerdere sponsorcontract tussen [verzoekster] en [verweerster], dat formeel op 30 juni 2023 eindigde, na de einddatum stilzwijgend is voortgezet. De Sponsorovereenkomst (met de artikelen 8 en 9) is pas halverwege de huidige contractperiode (1 juli 2023 – 30 juni 2026) op 25 september 2024 getekend. Het eerdere contract bevatte, als opgemerkt, geen vergelijkbare bepalingen.

- 6.3 Tot slot heeft [verweerster] ter zitting aangevoerd dat de tekst van artikel 8 van de Sponsorovereenkomst abstract, cryptisch, gebrekkig, versluierend en misleidend is, en daarmee de uitleg die [verzoekster] aan artikel 8 geeft ook taalkundig onredelijk is. Ook artikel 9 is in de ogen van [verweerster] niet duidelijk en daaraan kan in elk geval niet de betekenis worden toegekend die [verzoekster] eerst ter zitting heeft toegelicht.
- 6.4 [verweerster] concludeert tot afwijzing van de vorderingen van [verzoekster] met veroordeling van [verzoekster] in de kosten van de procedure.

7. **De beoordeling**

Bevoegdheid

- 7.1 In artikel 16 van de tussen partijen gesloten Sponsorovereenkomst is bepaald dat alle geschillen welke mochten ontstaan naar aanleiding van die overeenkomst, ofwel uit nadere overeenkomsten welke hieruit voortvloeien, met uitsluiting van de gewone rechter worden beslecht door de Arbitragecommissie Sportsponsoring, zoals omschreven in het reglement van deze commissie, ingesteld door NOC*NSF en de Vereniging Sportsponsoring Nederland (VSN), welke laatste organisatie per 31 december 1988 is opgegaan in het Genootschap van de Reclame.
- 7.2 De Arbitragecommissie Sportsponsoring bestaat als zodanig niet meer en is opgegaan in de Arbitragecommissie van het ISR. In verband daarmee is in artikel 2 lid 3 van het Arbitragereglement bepaald, dat wanneer partijen op grond van een overeenkomst of een statutaire bepaling zijn overeengekomen hun geschil inzake sportsponsoring te doen beslechten door de voormalige Arbitragecommissie Sportsponsoring de arbitragecommissie van het ISR bevoegd is het geschil tussen partijen te behandelen nadat de betrokken partijen eenparig schriftelijk aan de arbitragecommissie hebben medegedeeld dat zij de arbitragecommissie bevoegd verklaren hun geschil met inachtneming van dit Arbitragereglement te behandelen.
- 7.3 Zowel [verzoekster] als [verweerster] hebben schriftelijk bevestigd in te stemmen met de bevoegdheid van de arbitragecommissie van het ISR en de toepasselijkheid van het Arbitragereglement. De bevoegdheid van de arbitragecommissie is daarmee gegeven.
- 7.4 [verzoekster] heeft verzocht om het geschil te behandelen als spoedgeding in de zin van artikel 29 van het Arbitragereglement. [verweerster] heeft zich daartegen niet verzet. De kamervoorzitter oordeelt dat de zaak zich leent voor de behandeling als spoedgeding, omdat [verweerster] al in de openbaarheid heeft gebracht dat [bedrijf] aankomend seizoen als nieuwe hoofdsponsor zal aantreden en de start van het nieuwe voetbalseizoen aanstaande is. Nu het geschil wordt behandeld bij wijze van spoedgeding, zal het geding op de voet van artikel 29 lid 4 van het Arbitragereglement door de Kamervoorzitter als enige arbiter worden behandeld.

Eiswijziging

- 7.5 [verzoekster] heeft de arbitragecommissie verzocht om - in aanvulling op en ter nadere specificering van de in haar inleidende verzoek geformuleerde vordering gericht op de nakoming van de Sponsorovereenkomst - [verweerster] te verbieden gedurende de looptijd van de Sponsorovereenkomst (i) uitvoering te geven aan het sponsorcontract dat zij op 18 april 2025 heeft gesloten met [bedrijf] en/of in het kader van haar activiteiten communicatieve uitlatingen te doen of door derden (waaronder [bedrijf]) te laten doen die tot doel hebben de naamsbekendheid en/of communicatieve belangen van [bedrijf] te dienen of bevorderen, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag met een maximum van €100.000,-, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, voor iedere dag dat [verweerster] in strijd handelt met dit verbod.
- 7.6 Uitgangspunt in ieder (spoed) geding is dat de eisende partij tijdig vooraf aan de verwerende partij duidelijk moet maken wat hij vordert en op welke gronden hij dat doet. De verwerende partij moet een behoorlijke gelegenheid hebben om zich te beraden of zij verweer wil voeren en, zo ja, op welke gronden. In dat licht moet ook de bepaling in artikel 25 van het Arbitragereglement worden gezien.
- 7.7 De arbitragecommissie overweegt dat de eiswijziging is toegestaan. Deze is schriftelijk gedaan, tijdig en ter zitting gemotiveerd door [verzoekster]. Van enige strijd met de beginselen van een goede procesorde is niet gebleken. De arbitragecommissie heeft ter zitting aan [verweerster] verzocht of zij een aanvullende termijn voor schriftelijk verweer wenste of dat zij er de voorkeur aangaf ter zitting verweer te voeren. Om [verweerster] in de gelegenheid te stellen dat verweer voor te bereiden, heeft de arbitragecommissie de zitting bovendien kort geschorst. [verweerster] is derhalve op geen enkele wijze geschaad in de mogelijkheid verweer te voeren en heeft dat ter zitting ook inhoudelijk gedaan. Zij heeft ter zitting voorts te kennen gegeven af te zien van de mogelijkheid om nog schriftelijk op de eiswijziging te reageren.
- 7.8 Naar het oordeel van de arbitragecommissie had [verweerster] bovendien bedacht kunnen zijn op deze eiswijziging, die de pendant vormt van de oorspronkelijke vordering van [verzoekster]. Dat de schriftelijke eiswijziging eerst kort voor de zitting is gedaan, is bovendien mede het gevolg van de onduidelijkheid die [verweerster] zelf heeft laten bestaan over de overeenkomst met [bedrijf]. Tot vrijdag 11 juli 2025 was voor [verzoekster] immers niet duidelijk dat [verweerster] al op 18 april 2025 een overeenkomst met [bedrijf] had gesloten.
- 7.9 Dat brengt de arbitragecommissie op de inhoudelijke beoordeling van de zaak.

Inhoudelijke beoordeling

- 7.10 Tussen partijen is niet in geschil dat zij een geldige Sponsorovereenkomst hebben gesloten. Beide partijen onderschrijven dat het geschil "*een verschil in uitleg*" betreft. Hoewel de Sponsorovereenkomst betrekking heeft op de periode tussen 1 juli 2023 en 30 juni 2026, is deze door beide partijen eerst op 25 september 2024 getekend.
- 7.11 Partijen verschillen evenmin van mening dat waar partijen een andere uitleg van één of meer contractsbepalingen voorstaan, de zogenoemde Haviltex-maatstaf (HR 13 maart 1981, NJ 1981, 635) leidend is. Duidelijk is daarmee dat onderhavig geschil in essentie neerkomt op de uitleg van de artikelen 8 en 9 van de Sponsorovereenkomst, die hierboven onder 4.4 zijn aangehaald.

- 7.12 Volgens de Haviltex-maatstaf komt het niet alleen aan op een zuiver taalkundige uitleg van de bepalingen, maar ook op de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan die bepalingen mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten, rekening houdend met alle specifieke omstandigheden van het geval. Bij het bepalen van die gerechtvaardigde verwachtingen kan mede van belang zijn tot welke maatschappelijke kringen partijen behoren en welke rechtskennis van zodanige partijen kan worden verwacht. Daarnaast komt, zo is in de loop der jaren uitgemaakt, betekenis toe aan bijvoorbeeld de context van het beding, de totstandkomingsgeschiedenis ervan, de verhouding tot eerdere en andere (samenhangende) contracten, de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen van de ene of andere uitleg, de aard en het commerciële doel van het contract en de gedragingen van partijen na het sluiten van de overeenkomst (de uitvoering).
- 7.13 In de rechtspraak wordt verder aanvaard dat als er sprake is van (1) een commercieel contract, (2) gesloten tussen professionele partijen, (3) waarbij de strekking van de schriftelijke overeenkomst is dat partijen hun rechtsverhouding nauwkeurig hebben willen vastleggen in de schriftelijk overeenkomst, binnen de Haviltex-maatstaf de rechter of arbiter een grote vrijheid heeft om voorshands "groot gewicht" toe te kennen aan de gebruikelijke betekenis van de bewoordingen van het contract.
- 7.14 De arbitragecommissie stelt voorop dat, anders dan [verweerster] heeft betoogd, de Sponsorovereenkomst een commerciële overeenkomst tussen twee zakelijke/professionele partijen betreft, zij het dat [verzoekster] (aanzienlijk) groter is dan [verweerster]. Het enkele feit dat [verweerster] niet op winst is gericht en haar bestuurders hun taken op vrijwillige basis vervullen naast hun reguliere baan, zoals [verweerster] ter zitting heeft aangevoerd, brengt daarin geen verandering. [verweerster] is naar het oordeel van de arbitragecommissie niet gelijk te stellen met een particulier/consument. Uit het uittreksel van de Kamer van Koophandel volgt dat het doel van [verweerster] is de sportbeoefening van voetbalvereniging [club] te bevorderen, en uit de stukken die door beide partijen in het geding zijn gebracht, blijkt dat [verweerster] hiertoe op frequente basis en met veel verschillende partijen sponsorcontracten sluit. Die contracten hebben bovendien steeds een wederkerig karakter, in die zin dat tegenover de sponsorbijdrage een tegenprestatie van gesponsorde staat. Dergelijke contracten - waaronder de Sponsorovereenkomst - moeten worden onderscheiden van contracten om niet, van donaties, of afspraken in de sociale (privé) sfeer.
- 7.15 Voor toepassing van de voorshands taalkundige uitleg is echter ook vereist dat vaststaat dat beide partijen een grote mate van zorg hebben besteed aan de formulering van de tekst van het contract. Als gebruik is gemaakt van een model, of partijen niet zijn bijgestaan door een jurist, ligt dat minder voor de hand.
- 7.16 Ter zitting is gebleken dat in elk geval aan de zijde van [verweerster] weinig aandacht is besteed aan de formulering van de tekst van het contract. Nadat de voorgaande sponsorovereenkomst tussen partijen op 30 juni 2023 was afgelopen, hebben partijen de sponsorrelatie aanvankelijk stilzwijgend voortgezet, zonder dat nieuwe afspraken op papier zijn gezet. Pas op 10 juni 2024 is door [verweerster] het gepersonaliseerde model 5-sterren Sponsorovereenkomst aan [verzoekster] gestuurd. Vervolgens heeft [verweerster] op 18 september van dat jaar verzocht of [verzoekster] al in de gelegenheid was geweest om de concept sponsorovereenkomst te bespreken, en tegelijkertijd de factuur voor het seizoen 2024 - 2025 toegestuurd.

De factuur voor het jaar 2023 – 2024 was al eerder betaald door [verzoekster]. Op 19 september 2024 is door [verzoekster] gereageerd met de mededeling dat het contract in het format van [verzoekster] was gezet en als dat acceptabel was voor [verweerster] het contract door beide partijen ondertekend kon worden.

- 7.17 Vaststaat dat door [verweerster] vervolgens nauwelijks enige aandacht is geschonken aan het concept dat [verzoekster] aan haar had geretourneerd. [voorzitter verweerster] heeft ter zitting verklaard het concept slechts "kruislings" te hebben gelezen. [penningmeester verweerster] heeft te kennen gegeven alleen te hebben gecontroleerd of in het concept de juiste bedragen waren opgenomen. [verweerster] heeft geen juridisch advies ontvangen over het concept, en er is door partijen verder ook niet meer gesproken of onderhandeld over het concept als zodanig, noch over de litigieuze artikelen 8 en 9 die door [verzoekster] aan het concept waren toegevoegd. De Sponsorovereenkomst is zonder nader overleg op 25 september 2024 door beide partijen ondertekend.
- 7.18 [penningmeester verweerster] heeft ter zitting verklaard de gang van zaken rondom het herziene concept en de e-mail van [verzoekster] van 19 september 2024 - waarbij slechts melding is gemaakt dat het contract in "het format" van [verzoekster] was geplaatst - uitermate kwalijk te vinden. Naar zijn idee en verklaring is de exclusiviteit, althans de beperkingen in de artikelen 8 en 9, door [verzoekster] heimelijk geïntroduceerd in de sponsorrelatie tussen [verzoekster] en [verweerster].
- 7.19 Wat de arbitragecommissie betreft, is van enige "heimelijkheid" niet gebleken. [CEO verzoekster] heeft genoegzaam toegelicht dat 2023 en 2024 voor [verzoekster] drukke jaren waren in verband met de *de-listing*, zodat voor andere zaken, zoals het sponsorschap van [club], minder aandacht was. Hoewel het inderdaad op de weg van [verzoekster] had geleden om in haar e-mail van 19 september 2024 [verweerster] te wijzen op belangrijke elementen/wijzigingen in het herziene concept (waaronder in het bijzonder de artikelen 8 en 9), lag het op de weg van de betrokken bestuursleden van [verweerster] om het hen aangereikte concept kritisch te lezen, en daarover vragen te stellen als er bepalingen niet duidelijk of niet acceptabel waren voor [verweerster], alvorens tot ondertekening over te gaan.
- 7.20 Voor de uitleg van de artikelen 8 en 9 van de Sponsorovereenkomst is dit alles echter niet doorslaggevend. Naar het oordeel van de arbitragecommissie komen zowel een voorhands taalkundige uitleg als een uitleg die meer gewicht toekent aan andere gezichtspunten (waaronder bijvoorbeeld de totstandkomingsgeschiedenis, de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen van de ene of de andere uitleg en de verhouding tot eerdere en andere samenhangende contracten) namelijk uiteindelijk op hetzelfde uit.
- 7.21 De arbitragecommissie stelt voorop dat zij de kwalificaties van [verweerster] van de bewoordingen van artikel 8 van de Sponsorovereenkomst als "misleidend", "versluitend", "cryptisch" en "gebrekig" niet deelt. Het enkele feit dat partijen van mening verschillen over de uitleg van artikel 8, maken de bewoordingen van dat artikel niet misleidend, noch gebrekkig, versluitend of cryptisch.

- 7.22 De arbitragecommissie is wél met [verweerster] van oordeel dat [verweerster] er gerechtvaardigd vanuit mocht gaan dat artikel 8 van de Sponsorovereenkomst zo dient te worden uitgelegd, dat dat haar vrijlaat een hoofdsponsorovereenkomst met een met [verzoekster] concurrerende partij te sluiten. Daartoe overweegt de arbitragecommissie dat een hoofdsponsorovereenkomst een unieke overeenkomst is, die zich onderscheidt van (sub/ster) sponsorovereenkomsten. [verweerster] heeft genoegzaam aangetoond dat het pakket van rechten van een hoofdsponsor niet gelijk is aan het pakket van een (sub/ster) sponsor, zoals [verzoekster]. Ter illustratie heeft [verweerster] er op de zitting onder andere op gewezen dat de naam van de hoofdsponsor aan [club] wordt verbonden en dat de naam van de hoofdsponsor op de voorzijde van het shirt van alle teams staat. Dat is wezenlijk anders voor de (sub/ster) sponsors. Dat er overigens ook veel rechten zijn die aan beide categorieën sponsors toekomen (zoals advertentieruimte op de LED-schermen op het hoofdveld, toegangskaarten en het lidmaatschap voor de business club) maakt nog niet dat sprake is van "eenzelfde of soortgelijk pakket van rechten". Dat zijn immers stuk voor stuk gebruikelijke rechten bij sport sponsoring. Als de uitleg van [verzoekster] gevolgd zou worden, zou effectief elke sponsorovereenkomst met een concurrent onder artikel 8 van de Sponsorovereenkomst vallen, omdat nu eenmaal aan elke sponsor advertentierechten, toegangskaarten e.d. worden verleend. Het zou de toevoeging in artikel 8 van "eenzelfde of soortgelijk pakket" per saldo zinledig maken, en tot vergaande beperkingen voor [verweerster] leiden in het aangaan van sponsorrelaties, die niet in een redelijke verhouding staan tot de sponsorbijdrage die [verzoekster] betaalt.
- 7.23 Ook artikel 9 van de Sponsorovereenkomst - dat door [verzoekster] eerst ter zitting is ingeroepen - brengt daarin geen verandering. Die bepaling kan naar het oordeel van de arbitragecommissie niet zo worden gelezen dat, waar artikel 8 een specifiek verbod behelst tot het aangaan van sponsorrelaties met rechtstreekse concurrenten van [verzoekster] voor zover die concurrenten "eenzelfde of soortgelijk pakket van rechten" wordt verstrekt, artikel 9 dat vervolgens alsnog categorisch of generiek zou uitsluiten. Naar het oordeel van de arbitragecommissie ziet artikel 9 kennelijk op specifieke betrokkenheid van [verweerster] en bij haar betrokken personen bij media-uitlatingen, wat hier niet aan de orde is. Dat artikel 9 een andere bedoeling heeft, waaronder het in algemene zin aangaan van een sponsorrelatie met een concurrent van [verzoekster], is niet zodanig onderbouwd dat [verweerster] daartegen concreet verweer heeft kunnen voeren. Dat geldt ook voor het ter zitting gedane beroep op de considerans sub a. en de artikelen 6, 7, 10 en 11 van de Sponsorovereenkomst, waaraan de arbitragecommissie derhalve voorbij gaat.
- 7.24 De arbitragecommissie overweegt ten slotte dat de stelling van [verzoekster], dat [verweerster] zich bij losstaande promotie-acties bewust is geweest dat [verzoekster] niet graag samen met concurrenten optrad, bovenstaande uitleg niet verandert. Navraag ter zitting heeft uitgewezen dat het hier ging om eenmalige veilingen en acties die los stonden van de Sponsorovereenkomst en bij de uitleg daarvan van geen, althans ondergeschikte betekenis zijn.
- 7.25 Dit alles betekent dat de vordering onder b., zoals toegevoegd bij eiswijziging, waarvan de strekking is dat [verweerster] wordt verboden om aan het met [bedrijf] gesloten (hoofd) sponsorschap uitvoering te geven, dient te worden afgewezen.

De bij verzoekschrift ingestelde vordering onder a., die strekt tot nakoming van de met [verzoekster] gesloten Sponsorovereenkomst treft hetzelfde lot, omdat [verweerster] ter zitting nog eens expliciet heeft bevestigd dat zij deze overeenkomst tot het einde van de looptijd stipt en volledig zal nakomen en er geen aanwijzingen bestaan op grond waarvan aan die verklaring moet worden getwijfeld, zodat [verzoekster] bij dit onderdeel van de vordering geen rechtens te respecteren belang heeft (zoals bedoeld in artikel 3:303 BW).

8. **De kosten van de arbitrage**

- 8.1 [verzoekster] zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld tot betaling van de kosten van deze arbitrage, waaronder - aldus artikel 32 van het Arbitragereglement - vergoeding van de kosten van de arbitragecommissie, die van het juridisch en ambtelijk secretariaat en die van deponering van het arbitraal vonnis. De arbitragekosten zijn door de arbitragecommissie vastgesteld op € 2.860,- (zegge: tweeduizend achthonderd zestig euro). Omdat de kosten het door [verzoekster] betaalde voorschot (ad € 1.000,-) met een bedrag van € 1.860,- overstijgen, zal de arbitragecommissie [verzoekster] gelasten een aanvullend bedrag van € 1.860,- aan het ISR te betalen.
- 8.2 [verweerster] heeft aan het ISR een voorschot betaald van € 1.000,-. Uit het depot zal [verweerster] derhalve dit bedrag van € 1.000,- terugontvangen.
- 8.3 Ten aanzien van de kosten van juridische bijstand, die niet tot de arbitragekosten als bedoeld in artikel 32 van het Arbitragereglement behoren, heeft de arbitragecommissie een discretionaire bevoegdheid. De arbitragecommissie is van oordeel dat beide partijen de eigen kosten van juridische bijstand dienen te dragen. Redengevend is dat [verzoekster] terecht heeft aangevoerd dat [verweerster] haar heel lang in het ongewisse heeft gelaten of er al dan niet een sponsorovereenkomst met [bedrijf] was gesloten. Dat heeft de kosten van juridische bijstand doen oplopen, en die zal [verweerster], ook al is zij uiteindelijk in het gelijk gesteld, dan ook zelf moeten dragen. Daarbij komt dat [verweerster] de kosten van juridische bijstand, naast de arbitragekosten, niet expliciet heeft gevorderd en onderbouwd. Verder speelt ook mee dat de positie van [verzoekster] - hoewel uiteindelijk niet gevolgd door de arbitragecommissie - zeker geen onredelijke is en zij mede door toedoen van [verweerster] in de positie is gebracht die tot deze arbitrage heeft geleid.

9. **De beslissing**

De arbitragecommissie:

- 9.1 verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van de door [verzoekster] aan de arbitragecommissie voorgelegde vorderingen;
- 9.2 wijst het gevorderde af;
- 9.3 veroordeelt [verzoekster] in de kosten van deze arbitrage, die worden vastgesteld op een bedrag van € 2.860,-;

- 9.4 veroordeelt [verzoekster] tot betaling aan het ISR van het aanvullend bedrag van € 1.860,- in verband met de kosten van de arbitrage. Betaling dient plaats te vinden binnen twee weken na de datum van verzending van dit vonnis op rekening NL16ABNA0847972526 ten name van Instituut Sportrechtspraak te Hilversum, onder vermelding van arbitrage A 2025001/2025-75-01;
- 9.5 verstaat dat het ISR het door [verweerster] betaalde voorschot van € 1.000,- zal terugbetalen.

Aldus gewezen door mr. B. Korthals Altes en uitgesproken op 29-07-2025 te Hilversum.

mr. B. Korthals Altes
(voorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris:

Van een uitspraak van de arbitragecommissie is geen beroep mogelijk. De uitspraak is bindend voor partijen.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 34 lid 1 sub b van het Arbitragereglement is het origineel van dit vonnis, nadat een afschrift van dit vonnis aan partijen was gezonden, per gelijke datum gedeponneerd ter griffie van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Lelystad.

Een vonnis kan worden gepubliceerd in de Officiële Mededelingen van de desbetreffende bij het ISR aangesloten sportbond, hetzij omdat de arbitragecommissie aldus heeft bepaald, hetzij omdat het bestuur van de desbetreffende van de bij het ISR aangesloten sportbond aldus heeft besloten. Het bestuur van het ISR kan tevens bepalen dat de uitspraken van de arbitragecommissie - al dan niet geanonimiseerd - worden gepubliceerd door het ISR en/of op zijn website worden geplaatst.